

ρύσσεται, δρείλει, οὐδέποτε φατριάσουσα, νὰ ἦ πάντοτε
ἐκ λεκτικὴ διότι μόνον οὕτω, καίτοι οὐχὶ δρθῶς παρὰ
τῶν πλειστων σήμερον ἐκτιμωμένη, δύναται νὰ συμπλη-
ρώσῃ τὸ ἡράκλειον ἔργον καὶ νὰ φανῇ ἀκολουθοῦσα τὰ δι-
δάχματα τῆς κατὰ πάντων τῶν στοιχείων θριαμβευσάσης
ἡμετέρας παλιγγενεσίας ἐλέγχεται δὲ λησμονοῦσα τὸν
προορισμὸν της, δταν ἐπαινοῦσα ἢ κατακρίνουσα, δμοιάζει
πρὸς τὸν κεραυνὸν, δτις προσβάλλει μόνον τοὺς οἴκους
τοὺς στερουμένους, ἢ μὴ ἔχοντας εἰς ἐνέργειαν τοὺς κεραυ-
ναγωγούς των καὶ γίνεται πρόξενος σκανδάλων δταν μι-
μουμένη τὸν δαίμονα Ἀσμοδαῖον ἀποκαλύπτει τὰ
σφάλματα καὶ πιεράζει ἀδιακρίτως πάντας. O.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΕΙΣ

Ο Ἀσμοδαῖος, ίνα εὐκολόνη τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ
νὰ μεταμφιεσθῶσιν αὐτὰς τὰς ἡμέρας συνιστῷ αὐτοῖς τὰ
εἶται εἰδη, μὴ δυνάμενος δυστυχῶς νὰ συνάξῃ αὐτὰ εἰς ἀπο-
θήκην.

- 1) Τὸ καπέλο σίbus τοῦ κ. Βολόφσκη.
- 2) Τὸ ἐπανωφόριον raglan τοῦ κ. Σούτζου.
- 3) Τὰ τζουλουφάκια τοῦ κ. Τσιτσάρα ἢ τοῦ κ. Ἀργυ-
ράμου κατ' ἀρέσκειαν.
- 4) Ταῖς φαρορίταις τοῦ κ. Πετρῆ, καθὼς καὶ τὸ ἐπὶ τῆς
ξεινοῦ αὐτοῦ ἀραιὸν τρίχωμα.
- 5) Τὸ κομπολόγι τοῦ κ. Γούδα.
- 6) Τὰ μαύρα γάντια τοῦ κ. Μιστριώτου.
- 7) Τὰ κοντὰ πανταλόνια τοῦ κ. Κόντου.
- 8) Τὴν κόμην τοῦ κ. Πλατέ.
- 9) Τὸν κούκον τοῦ κ. Δραζίνου.
- 10) Τὰ σκαρπίνια τοῦ κ. Σαριπόλου.
- 11) Ταῖς στάφαις τοῦ κ. Στεφανίδου.
- 12) Τὸν μανδύαν, καὶ τὴν πόλκαν a la Ernani, τοῦ
ποιητοῦ Οίκονομίδου.

ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

Τὸν βλέπετε αὐτὸν ἔκει;
εἰς μέγαρον νῦν κατοικεῖ,
ἀμάξας ἔχει καὶ ὑππους,
χρυσᾶς αἰθούσας, κήπους
καὶ πενομένους συγγενεῖς . . .
Φεῦ! εἰν' ὁμογενής!

Τὸν ἄλλον βλέπετε ἔκει;
τὴν γῆν νομίζεις διοικεῖ.
Ἐχεις χονδρὴν κοιλιὰν
καὶ κεφαλὴν θρασταν.
Θαρρεῖ πῶς εἶνε καὶ εὐγενής . . .
Ἄλλ' εἰν' ὁμογενής!

Τὸν τρίτον βλέπετε ἔκει;
μόλις τὸν φέρ' ἡ Ἀττικὴ,
ἀφοῦ τὴν ἥρπασ' ὅλην,
σχεδὸν κι' αὐτὴν τὴν πόλιν,
διώκτης πλούτου ἀπηνής . . .
Φεῦ! εῖν' ὁμογενής!

Τὸν βλέπετε αὐτὸν ἔκει;
Μή πλησιάζῃς, σ' ἀδικεῖ
καὶ ἔδν σ' εὐεργετήσῃ.
Εἰς δῶμα θὰ σὲ κλείσῃ
πτωχῶν, ἀφοῦ πτωχὸς γενῆς . . .
Φεῦ! εἰν' ὁμογενής!

Τοὺς ἄλλους, ὄλλους παρεκεῖ
τοὺς βλέπετε; Δὲν μᾶς ἀρκεῖ
τὸ φύλλον καὶ ἀν γεμίσῃ
νὰ τοὺς ἀπαριθμήσῃ.
Καὶ δῆμος ὅλοι των εἰν' εῖς
τύπος ὁμογενής.

ΦΛΟΞ.

Ο Νεύμυνος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.